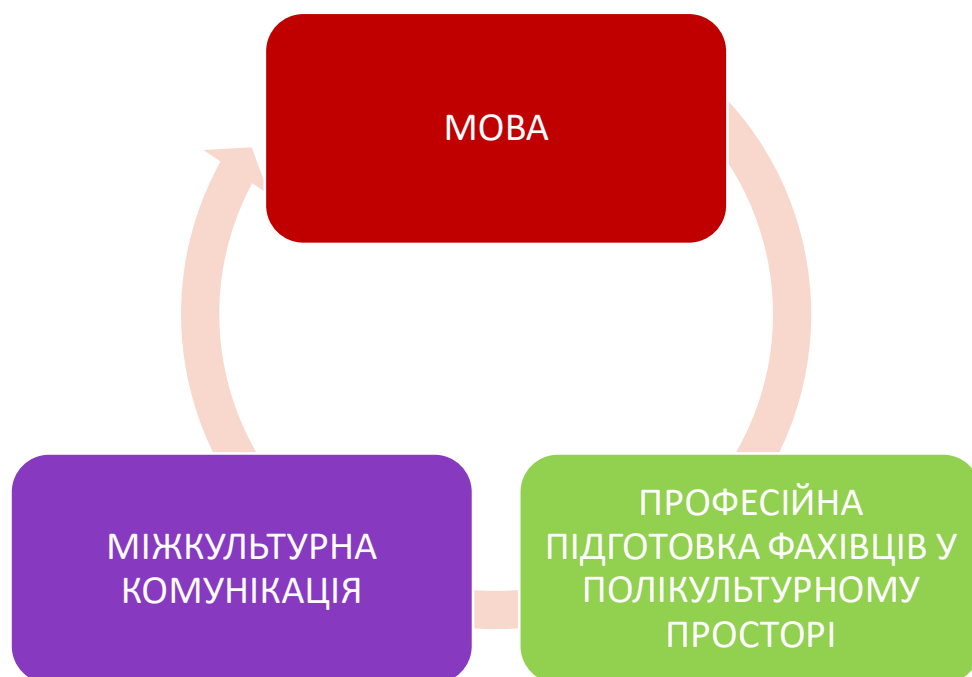

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ**

ХАРБІН – 2023

ОДЕСА – 2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Державний заклад

«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д. Ушинського»

Кафедра перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики

Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»

Інститут педагогічної освіти і

освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (Україна)

Харбінський інженерний університет (КНР)

Намсеульський університет (Республіка Корея)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ

Харбін – 2023

Одеса – 2023

УДК: 80+37.134]:008-021.3(051)

*Рекомендовано до друку рішенням вченої ради
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол № 9 від 27 квітня 2023 року)*

Актуальні проблеми філології і професійної підготовки фахівців у полікультурному просторі: Міжнародний журнал. – Випуск 6. – Харбін : Харбінський інженерний університет, 2023 – 101 с.

© Харбінський інженерний університет (м. Харбін, КНР), 2023
© Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна), 2023

Література

1. Головань М. С. Компетенція і компетентність : досвід теорії, теорія досвіду [Електронний ресурс]. Режим доступу : http://uabs.edu.ua/images/stories/docs/K_VM/Holovan_03.pdf.
2. Definition and Selection of Competencies. Theoretical and Conceptual Foundations (DESECO). Strategy Paper on Key Competencies. An Overarching Frame of Reference for an Assessment and Research Program – OECD (Draft). 279 p.
3. Федоренко Ю. С. Комунікативна компетенція як найважливіший елемент успішного спілкування. Рідна школа. 2002. № 1. С. 63–65.

Антоніна Пак

*PhD (доктор філософії) старший викладач
кафедри західних та східних мов та методики їх навчання,
координатор Освітньо-інформаційного та культурного центру Республіки Корея,
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(Одеса, Україна)*

КРОС-КУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ ПЕДАГОГІЧНОГО НАПРЯМКУ

Ключові слова: міжкультурний діалог, мовні практики, крос-культурні практики, мовне мислення.

Поєднання мовних та культурних практик у контексті міжкультурного підходу у процесі вивчення корейської мови, на наш погляд, має дуже велике значення в плані якості та мотивації навчання і подальшого використання мови. Такий підхід надає можливості підсилити розкриття багатомірності сприйняття, свідомості та, відповідно, мовного мислення як важливих умов вивчення корейської мови для західного типу сприйняття та мислення. Використання крос-культурних практик у цьому контексті спрямовано на подолання існуючого культурного бар'єру та інтеграції отриманих знань у своє повсякденне життя, що також є важливою умовою прогресу у вивченні мови.

Глибоке занурення в культурний код носія мови в процесі мовного навчання є однією за найзначущих засад здійснення мовної інтеграції власної мови та мови, обраної для вивчання. Дане явище пов'язано з тим, що мова безпосередньо є носієм певного культурного простору та водночас є і формою його буття (Найдорф, 2005). Тому навчання мові у відриві від культурного коду її носіїв суттєво обмежує як безпосередньо можливості навчання, так і глибину проникнення у певний культурний простір.

Крім того занурення у код культурного простору певної мови суттєво підвищує мотивацію як безпосередньо до мовного навчання, так і мотивацію щодо подальшого мовного прогресу та активного використання мови у власній життєдіяльності тощо.

Студент вищого навчального закладу педагогічного спрямування може використовувати знання іншої мови як у її безпосередньому викладанні, так і у процесі викладання на її підставі інших навчальних дисциплін. Це, у свою чергу, обумовлює необхідність досягнення широких контекстів викладання, які можуть бути забезпечені, на наш погляд, досить високим рівнем занурення педагогічного працівника у культурний простір носіїв мови.

Одним з найважливіших принципів міжкультурного підходу є принцип акультурації чи мультикультурної соціалізації, у процесі якого виникає занурення здобувача освіти у простір культури. Погодимось з думкою дослідників І. Данілюка та А. Курапова, які розрізняють соціалізацію, інкультурацію та акультурацію відповідно до певних, виникаючих у цьому процесі, психологічних змін: "...поняття соціалізації та інкультурації дуже близькі за своїм змістом. Соціалізація позначає навчання людини життя в сучасному суспільстві. Незалежно від країни перебування, індивід завжди зобов'язаний мати елементарні уявлення про соціальну структуру і стратифікацію даного суспільства. При соціалізації адаптація легка і швидка, при інкультурації – важка і повільна, в акультурації її може не відбуватись взагалі. Оскільки в індивіда у ході акультурації та соціалізації відбувається низка психологічних змін, то, відповідно, ми можемо припускати, що формування психологічних змін у процесі взаємодії із соціальною групою є ознакою соціалізації. Означена соціальна група є представником відмінної від рідної для індивіда культури, тому соціалізацію ми маємо право назвати мультикультурною, адже індивід вже пройшов інкультурацію до власної культури, а тепер має пройти цей процес по відношенню до іншої культури, а тому ми використовуємо термін «акультурація» та розглядаємо його як механізм соціалізації» (Данілюк, 2018, с.51). У нашому випадку це відбувається у процесі вивчення корейської мови та підготовки до її викладання. Акультурація є основою формування так званої мовної особистості.

У контексті міжкультурного підходу у цьому контексті важливе значення має навичка розотожнення власної глибинної цілісності, ідентичності і самосвідомості від певних мовних субособистей, що суттєво розширює можливості міжкультурної інтеграції та робить цей процес більш усвідомленим та керованим. Такий підхід дозволяє розширити емпатію, яка допомагає більш глибокому розкриттю єдності різних культурних просторів. С. О. Застровська та О. А. Застровський дуже точно визначають, що "розглядаючи мовну особистість, ми мимоволі занурюємося в історію мови, вивчаємо питання інтелектуального розвитку особистості в мовному плані та її емоційні аспекти, тобто духовність у широкому розумінні, питання міжособистісного спілкування тощо. Відповідно, досліджуючи цю тему, потрібно опрацювати не лише лінгвістичні джерела, але й літературу з історії, соціології, психології, етнографії та інших суспільних наук, оскільки в особистості перетинаються інтереси всіх наук про людину. Мовна особистість – це наскрізна ідея, яка, як показує досвід її аналізу та опису, пронизує всі аспекти вивчення мови і водночас руйнує межі між дисциплінами, які вивчають людину, оскільки неможливо вивчати людину поза її мовою...; ...мовна ж особистість у психолінгвістиці – це людина, яка володіє сукупністю здатностей і характеристик, які обумовлюють створення і сприйняття нею текстів (висловлювань), що вирізняються мірою структурно-мовної складності та глибиною й точністю відображення дійсності» (Застровська, 2011, с. 159-160).

Визначення важливіших характеристик мовної особистості надає можливість використовувати цей феномен та відповідний педагогічний концепт для цілісного міжкультурного вивчення корейської мови, розуміючи існуючі особливості відповідно українського та корейського культурних просторів.

Література (References)

1. Данілюк І. Курапов А. (2018) «Культурна соціалізація»: акультурація як механізм мультикультурної соціалізації. *Актуальні проблеми психології, Том I (Випуск 48)*, С.46-52. Режим доступу:
https://www.researchgate.net/publication/359338074_Kulturna_socializacia_akulturacia_ak_mehanizm_multikulturnoi_socializacii.
2. Застровська С. О., Застровський О. А. (2011). Загальне поняття мовної особистості. *Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки ОЗДІЛ II. Теоретичні засади лінгвістичних досліджень, 6 (ч. 1)*, С. 159–163. URL:
https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/1602/3/Zastrovs_concept.pdf.
3. Найдорф М. И. (2005). *Введение в теорию культуры: Основные понятия культурологии*. Одесса: Друк. 364 с.

李雪璐

汉语国际教育硕士

乌克兰南方师范大学孔子学院公派教师
敖德萨, 乌克兰

Li Xuelu

Master of Teaching Chinese to Speakers of Other Languages

Teacher of Confucius Institute at the State Institution "South Ukrainian National Pedagogical University named after K.D.Ushynsky"
Odessa, Ukraine

图式理论下的初级汉语阅读课程设计策略

DESIGN OF ELEMENTARY CHINESE READING COURSE UNDER SCHEMA THEORY

关键词: 图式理论, 对外汉语, 初级水平 阅读教学.

Keywords: schema, teaching Chinese as foreign language, reading comprehension, teaching

一、问题的提出

阅读, 在人类社会的学习活动中占据了非常重要的地位, 是人类学习知识, 得到信息的重要方法和手段。在第二语言教学中, 要通过阅读技能的提高去提升学生的目的语习得水平。在阅读过程中, 只学习和掌握阅读材料中的词汇意义和语法知识是远远不够的, 还需要了解此材料相关的背景知识、文化内涵, 要有阅读活动所需要的独特的逻辑思维能力。阅读理解的过程就是人的大脑通过运用这些知识和能力, 就是语言本体方面的词汇、语法、语句等和非语言知识方面的背景知识、文化内涵、阅读逻辑思维能力等, 对语篇表达的信息进行加工、分析、联想、预测、判断的复杂思维过程。

在提高学生的阅读能力上, 图式理论指导下的阅读教学确实比以往的常规教学更有效, 而且在提高学生的阅读速度, 增加学生的阅读兴趣方面也起到了一定的作用。本文基于图式理论的研究成果, 与对外汉语阅读教学相结合, 提出相关教学策略及实例。

二、图式理论在汉语阅读教学中的应用设计

(一) 图式理论与词汇教学

在词汇教学中, 可以使用三种方式加快学生对词语的理解与记忆:

1. 语义场与词汇教学

通过同义、类比、联想、反义、对比、扩展等方式建立词汇的语义场。

2. 构词法与词汇教学